

Leniwiec, Czarna tawerna

W czarnej tawernie nad urwiskiem stromej śmierci
Gdzie pirackie włóczęgi, lichwiarze, mordercy
Każdy kotwicę wbił w drewniany ołtarz baru
Brzęczą łańcuchy zardzewiałego koszmaru

Rozkołysz mnie jeszcze, wszak dobrze mnie znasz
Choć nad nami nie ma nieba i podły jest czas

W czarnej tawernie nad urwiskiem płonie ogień
Noc jest pełna grzechu, lśni lubieżny płomień
Głodny i zbity pies pod stołem warczy, szczeka
Rynsztokiem spływa krew, kipi z kotła i wycieka

Rozkołysz mnie jeszcze, wszak dobrze mnie znasz
Choć nad nami nie ma nieba i podły jest czas

Każdy ma twardy łeb i nosi w sercu żmiję
Rum kapie po brodzie, po czym wsiąka w szyję
Każdy krwiożerczym wzrokiem wodzi za ofiarą
Nad każdym czuwa tawerniany śmierci anioł